

Xavian Bon Bonus

Kompaktní model Bonbonus odkazoval svým názvem na sladkosti (ostatně stejně jako celá řada Dolce Musica, neboli Sladká hudba) a ukázal, že i v ceně 10 000,- Kč za pár lze pořídit audiofilský zvuk. O zhruba pět let a tisíc vyrobených párů později přichází jeho ideový následník - chtělo by se říci, že jde o druhou generaci, ale je tu tolik jiného, že snad krom koncepce a hříčky v názvu toho z původního Bonbonu mnoho nezůstalo - asi jako toho v dospělém muži se zkušenostmi nezůstane mnoho z pubescenta, co se dospělým teprve touží stát a přesto je to stále on.

I když - jak už bylo řečeno - i nový Bon Bonus zůstává kompaktní regálovou reprodukcí s dvěma pásmy a bassreflexy vpředu, hned první zběžný pohled vám naznačí, o kolik dospělejší je. Ozvučnice zůstala čistě pravoúhlá, velmi klasická a jak už je u Xavian zvykem, velmi dobře provedená. Oproti předchůdci má Bon Bonus muskulaturnější stavbu - jednak mu přibylo kilo váhy (takže váží 5,6 kg) a jednak mu na každou stranu přibylo pár centimetrů. Reprosoustava tak díky rozměrům 30 x 18 x 23 cm (v x š x h) už není malá - do výšky narostla o 3 cm, do šířky o 2 cm a do hloubky o 3 cm.

Ačkoliv korpus je stále vyrobený z MDF profilů, změnila se dosti výrazně jejich tloušťka a to o celého půl centimetru - nyní mají stěny tloušťku 2,1 cm a je to cítit jak na poklep, tak na pevnosti zvuku jako takového.

Celkově také reprosoustavy působí mnohem čistším a organizovanějším dojmem, nemalou zásluhu na tom má zřejmě i nový středobas s podstatně elegantnějšími tvary. Jinak je vlastně přední stěna koncipována stejně - nahoře klasická kopulka tweeteru, pod ní po stranách dvojice bassreflexových nátrubků v kovovém provedení a pod nimi onen pěkný středobas, dole pak už jen obdélníkové logo.

Zadní stěna je extrémně čistá - je tu velký nalepovací štítek s informacemi o výrobci a modelu, místo terminálů je tu jen dvojice tenounkých otvorů akorát pro 4 mm banánky. Je to krásně čisté a praktické řešení, navíc banánky výrobce dodává v balení.

Reprosoustavy můžete mít v pěti provedeních - spíše moderní černí a bělí, případně i jakési "vojenské šedi", to vše v matu, případně klasicky v přírodním dubu. Konkrétněji s přírodní dýhou v neupravené podobě světlého dubu, nebo v čokoládově zbarveném tmavém dubu. Čistě subjektivně patří dřevo ke Xavianu úplně ideálně. Šik dojem z výsledného provedení podtrhují i magnetické mřížky. Rozhodně je třeba říct, že Bon Bonus působí výrazně "aktuálněji" a poplatněji současným designovým nárokům.

Nárůst v rozměrech nepotkal jen ozvučnici jako takovou. Citelně se zvětšil i totiž i onen již zmiňovaný středobas - o 1,8 cm v průměru. Měníč je vyráběn v Itálii pod značkou AudioBarletta, má průměr 15 cm a kónus membrány je zhotovený z polypropylenu, upevněný na poddajném nenápadném závěsu; litý koš s tenkými žebry pak zajišťuje dobré větrání.

Vysokotónový reproduktor má za membránou vlastní pracovní komoru a kopulka z impregnovaného hedvábí má průměr 2,6 cm, tedy stejně jako u Bonbonus. I zde jde o italskou produkci značky AudioBarletta.

Aby se měničům v objemu ozvučnice optimálně pracovalo, je tu použito netypické vylumení - tedy netypické pro tuto cenovou kategorii. Místo běžně využívaných molitanů a podobných materiálů je tu rouno s vysokou hustotou vystlané v několika vrstvách, což mimochodem oproti vložení molitanu musí být provedeno pečlivě ručně a u zaplatitelných reprosoustav to rozhodně není typický postup.

Zajímavé je, že přes ne úplně dramatický (přesto citelný) nárůst rozměrů i pevnosti ozvučnice je tu hodně velký nárůst frekvenčního rozsahu - nové Xavian Bon Bonus pracují od 50 do 20 000 Hz (-3 dB) a to je o celých 9 Hz níž, než menší předchůdce. Impedance zůstává osmiohmová, citlivost 87 dB / 2,83 V / m je také identická. Dělicí frekvence obou měničů je pak o 500 Hz níže, konkrétně na úrovni 2 500 Hz.

Xavian Bon Bonus jsme poslouchali na mnoha rozličných sestavách - na vhodných i předimenzovaných. Poslouchali jsme jak v obou redakčních poslechovkách, tak v místnosti Xavian v Hostivici. Právě tam jsme zkoušeli dostupnější sestavu - jednak Yamaha WXA-50 + Yamaha CD-S700, jednak Creek Evolution 50A + Evolution 50CD a jednak Yamaha A-S701 + CD-S700 (což vyšlo ve finále nejpříjemněji v poměru cena / výkon. V redakci to pak samozřejmě byla sestava OPPO UDP-205 + Naim Nait XS + Naim FlatCap XS + Naim NAP 250, případně OPPO BDP-105D + Norma Revo-IPA-70B nebo ještě Cambridge CXA80 + Cambridge CXC. Porovnávali jsme s Harbeth Monitor 30, Xavian Perla, Xavian Premio, Xavian Bonbonus či Fischer & Fischer SN-70. O dalších komponentech v sestavách se dozvíte ze seznamu v pravém sloupci -->.

Bon Bonus nejdu - pochopitelně - ani s onou větší ozvučnicí nijak extrémně hluboko, spíše "tak akorát". Proto i basová smršť ve "Wheel of Fortune" Hanse Zimmera ("Piráty z Karibiku - Truhla mrtvého muže" | 2006 | Walt Disney) byla na danou cenu třídu férově zvládnutá, ale samozřejmě mělčí, tenčí, nebyl to hukot a hromobití. Je tu cítit velmi audiofilské pojetí, bas klidný a oproti Bonbonus významně lépe spojený se zbytkem pásma, ne tak výbušný a přesto energičtější. Je to téměř úplně opačné pojetí, než jaké jsme zvyklí v této cenové kategorii vnímat, je dospělé, má slušnou definici a slušnou čitelnost a zejména s ohledem na velikost i pěkné proporce. Bas se na vás sice nebude valit, ale dá vám už poměrně šťavnatě ochutnat, co to vlastně bas je - třeba v "Hrr na ně" od Nerez ("Ke zdi" | FLAC | 16 - 44,1) je v úvodu opravdu brutální basová nálož a ani tam nepůsobí Bon Bonus prázdňě; naopak zhruba kolem 50 Hz umí předat i citelný impuls, pokud sedíte tak blízko, jak se v menší místnosti očekává. Navíc zvládly Xavian velmi pěkně předat onu hezkou "dřevěnou" barevnost kontrbasu - opět charakteristika více než chvalitebná v kontextu dané třídy.

Nový středobasový měnič nejen, že přirozeněji reprodukuje celé své pásmo, ale hlavně umí výrazně, opravdu výrazně lépe podat pásmo vokální - dokonce tak dobře, že lze srovnávat i s výrazně dražšími konkurenty třeba až z kategorie kolem 25 tisíc Kč. Mohutný a jako zvon znělý vokál Toma Jonese v "Did trouble me" ("Praise & Blame" | 2010 | Island Records) byl podaný s nebývalou otevřeností a hlavně lehkostí, velikou nenásilností a bez pocitu nucenosti - to je opravdu pocit, který se většinou dostavuje až ve vyšší kategorii. I srozumitelnost byla velice dobrá, je to již ta kvalita podání, při níž se není třeba soustředit na artikulaci, ale hlas přichází sám a snadno. Oproti high-endu tu schází takový ten delikátní pocit jemnosti, ale tu transparentnost a čistotu, tu z patnácti tisícovek budete jinde shánět jen obtížně. Podobně i ženský hlas Vanessy Fernandez v "Use Me" ("Use Me" | FLAC | 24 - 176,4) zvládly Bon Bonus na výtečnou a s nadšením, které v dané třídě působí výjimečně. Dospěleji. Konkrétněji.

Ani výškový měnič ale nepracuje stejně - je znělejší, jasnější a zdá se i lépe integrovaný, přes výraznější projev působí klidněji, dospěleji. Činely v "Crying" Jamese Blood Ulmera ("Live at the Bayerischer Hof" | 1994 | In+Out Records) byly pěkné, zřetelné, s pěkně zaříznutými hranami a už férově separované zejména díky onomu klidnějšímu celkovému projevu, v němž je už příjemně snadná orientace. Na danou třídu také působí cinkot věrohodně kovovým dojmem. Podobně i hodně zněle nahané výšky v "Misery" od Dave's True Story ("Unauthorized" | FLAC | 24 - 96). Žádná naleštěná efektnost a znělost, ale agilní a přesto sladké, klidné, dýchající výšky typicky audiofilského ražení, aniž by jim tu však scházel život - v dané třídě prostě palec vzhůru.

Dynamika je méně efektní, ale po zaposlouchání jistě lepší, než u Bonbonus. Zvuk obrovských bubnů v "Earth Drums" od He Xun-Tian ("Paramita" | 2002 | Wind Music) je na tak malé ozvučnice působivý, jakkoliv mu samozřejmě chybí ta obrovitá mohutnost a hutnost - průměr středobasových membrán i litrový objem mají prostě své limity. Impuls a rychlost jsou ale dobré, stejně tak se zdá, že Bon Bonus snesou výrazně vyšší hlasitost než Bonbonus, aniž by to na jejich projevu bylo jakkoliv negativně cítit. Samozřejmě podobně má limit i velká orchestrální klasika typu Borodinových "Poloveckých tanců" ("Kníže Igor" | FLAC | 16 - 44,1). Je tu však ona mnohem méně nápadná kvalita - organizovanost a přehlednost reprodukce, kterou byste opět čekali spíše v kategorii mezi dvaceti a třiceti tisíci. Na reprosoustavy za 15 000,- působí projev Bon Bonus štědře živoucím dojmem.

I rozlišení je na potěšující úrovni, za danou cenu nemůžete říct ani popel - přehršel syntetických zvuků v "My Right Eye" Laurie Anderson ("Homeland" | 2010 | Nonesuch) dokážou už Bon Bonus férově oddělit a udržet přehledně a čitelně takřikajíc na dosah, jako to správné, opravdové hi-fi. Přednes je velmi příjemně transparentní i s levnější elektronikou a i když to nejsou pochopitelně nearfield monitory pro hledání sebemenšího ruchu a detailu v nahrávce, přistupují k detailům s dospělejším nadhledem a klidem, díky čemuž není v hudbě už cítit nervozita. V rámci své třídy jsou Bon Bonus výtečné - netlačí na pilu a přesto umí hrát solidně.

Prostor hudební scény v "Coal" Michaela Penna ("Free-for-all" | 1992 | BMG Music) byl pěkný, pevný a opět hlavně čitelný, vše působilo výtečně harmonicky a celistvě - za dané peníze paráda. Hloubka je pochopitelně menší a efekt tří dimenzí se drží spíše v bližších poslechových vzdálenostech a zejména pak v menších prostorách, ale není nač si stěžovat. Není moc pravděpodobné, že byste za patnáct tisícovek dokázali najít plastičtější projev. Lokalizace jednotlivých hráčů je pak také velmi dobrá, zejména udržíte-li si Bon Bonus takřikajíc "blízko u těla" (což je dejme tomu do dvou metrů).

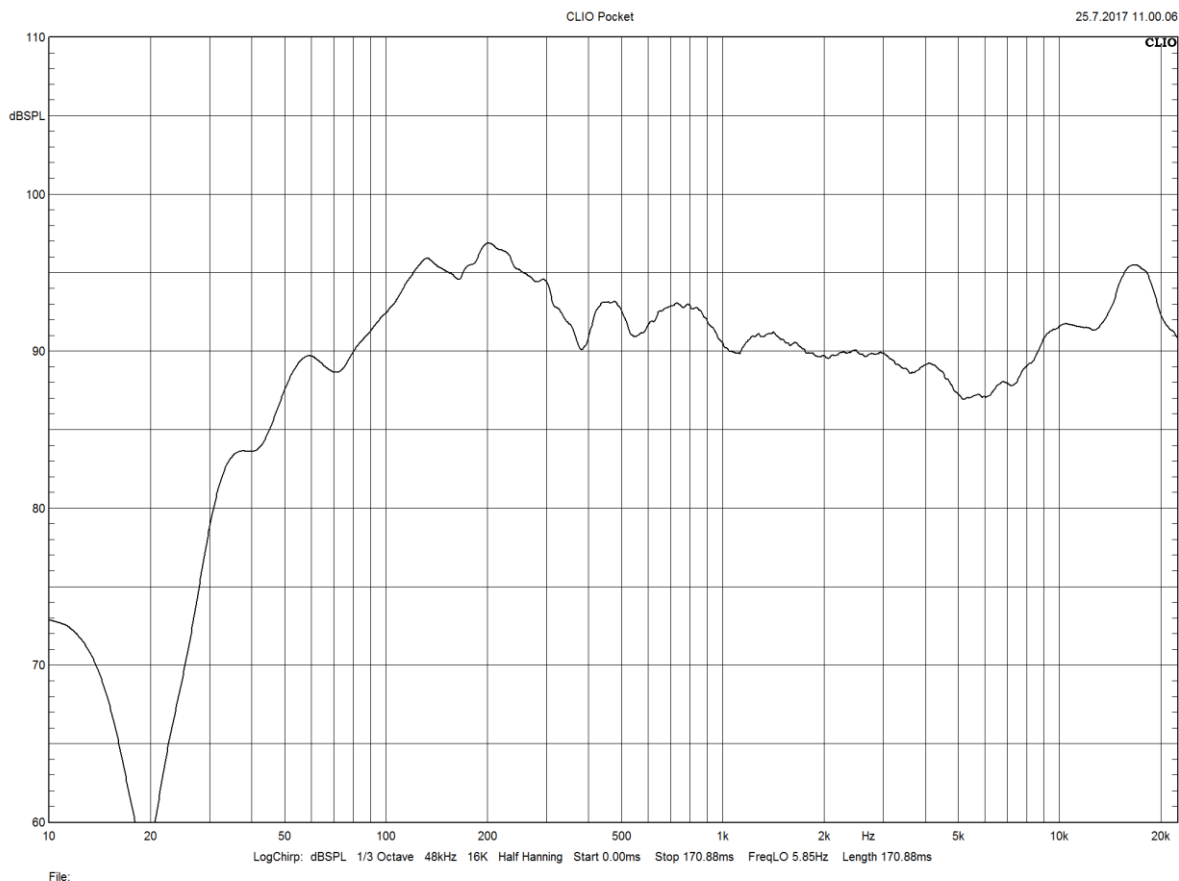
Xavian Bon Bonus možná nemají intenzivní, dravý a dramatický přednes jako spousta konkurentů v obdobné cenové třídě, přesto mají něco, co naopak má jen minimum z nich - mají muzikálnost, která vychází z celkově dospělého charakteru a která nesází na efekt hutnosti, nesází na důraz, který vás připíchne do sedačky, ale sází na kultivovanost a barevnou bohatost, s níž budou znít stejně lahodně prvních minuty, první hodiny i o dvanáct hodin poslech později (osobní zkušenost). Podobná charakteristika napovídá, že by vhodnými žánry asi byla komorní klasika, jazz nebo nějaké jemné, poklidné rytmy, ale ony Bon Bonus se stejným klidem a pozitivní energií zahrály třeba i izraelské disko "Deeply Disturbed" od Infected Mushroom ("Converting Vegetarians" | 2003 | YoYo Records). Syntetická, rytmická a pevná linka byla nenásilná a přesto dostatečně energická a hlavně dobře kontrolovaná.

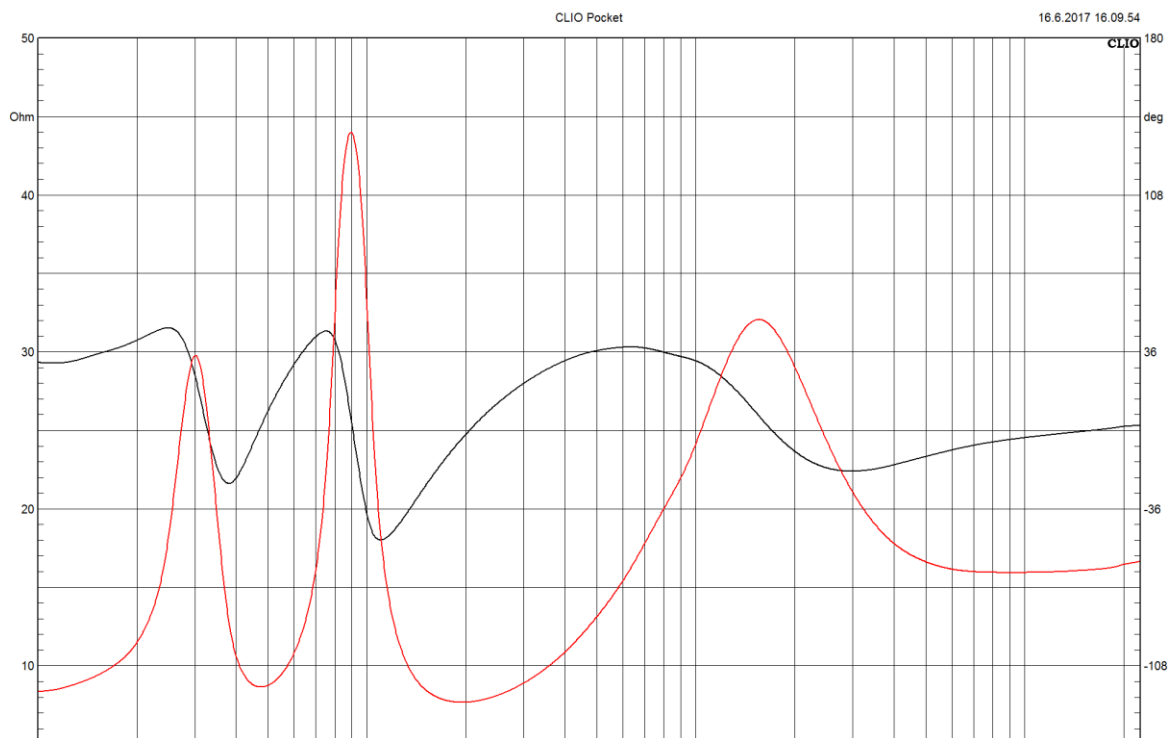
Nazývat regálové reprosoustavy Bon Bonus novou verzí Bonbonus působí po dlouhých dnech poslech tak trochu až jako svatokrádež - je to jednoduše vyšší modely s kvalitami vyšších řad Xavian a ten rozdíl plně ospravedlňuje i nárůst v ceně. Pět tisícovek navíc vás posune mnohem blíže vyšším modelům značky, než by proporčně odpovídalo. Ano, stále zůstávají Bon Bonus "jen" malými, dostupnými regálovkami se všemi tomu poplatnými fyzikálními limity v dynamice či rozlišení, na druhou stranu mají na danou kategorii výjimečně transparentní, čisté a přirozené podání středů, zejména pak vokálů. Jsou už příjemně klidné, nenásilné a muzikální, aby vás těšilo poslouchat je i hodiny v kuse a pokud po nich nebudete chtít ozvučení velkých prostor či dosažení holografického prostoru z delší než dvoumetrové vzdálenosti, jsou prostě moc fajn - je to takový tajný tip pro audiofilů a milovníky rozličné muziky od akustické až po elektronickou. Bon Bonus jsou univerzální, poctivě navržené i zpracované dostupné reprosoustavy, které nabízí skutečný hi-fi zvuk i pro náročnější a přitom zachovávají férovou cenovku.

MĚŘENÍ - FREKVENČNÍ ODEZVA + IMPEDANCE

Měření frekvenční charakteristiky probíhalo ze vzdálenosti 1 m v ose mezi tweeterem a středotónovým měničem a to v uzavřeném semireverberantním prostoru s podlahovou plochou cca 50 metrů čtverečních, standardním ztlumením (koberce, velké plochy sedaček, rozlehlá knihovna, podhled vyplněný vatou, záclony a těžké závěsy,...), byť bez rozsáhlých akustických úprav. Měření lze pokládat za 100% věrohodné v pásmu 200 Hz a výše, v pásmu 10 - 200 Hz je vidět vliv akustiky místnosti. Měřeno bylo pomocí software Clio Pocket a kalibrovaného mikrofonu, reprosoustavy byly umístěny na pevném soklu cca půl metru nad zemí (v případě regálových modelů samozřejmě na stojanech) a co nejdále od stěn to bylo možné.

U malých Bon Bonus je vidět nárůst energie v oblasti vyššího basu i nejvyšších výšek - tím vzniká jejich lehce živější charakter, který je přitom ale dostatečně hutný a působí velký. Slibovanému nástupu na 50 Hz je možno věřit a vokální část spektra je pak rovná a čistá. Měřením se řadí Bon Bonus rozhodně k lepšímu standardu dané cenové hladiny.

Impedance (červená) má poměrně vysoké peaky, ale protože se drží nad úrovní 8 ohm a navíc je tu velmi klidná elektrická fáze (černá), neměly by Bon Bonus představovat velkou zátěž ani pro levné zesilovače, s nimiž patrně budou hrát.

VHODNÁ MÍSTNOST

MALÁ [< 20m2] [✓] | STŘEDNÍ [> 20m2 / < 40m2] [+/-] | VELKÁ (> 40m2) [×]

Kč 14 990,- - přírodní dub, tmavý dub

Kč 13 990,- - černá, bílá, šedá

FOTOGALERIE

KLADY

- + velice pěkné zpracování i estetika
- + na danou třídu parádní středy
- + audiofilsky příjemný, klidný bas
- + mají charakteristiky "velkých" Xavian (byť "jednodušší")
- + poměr cena / výkon
- + opravdu výtečné podání vokálů

ZÁPORY

- nic špatného nelze za dané peníze říct

PRODÁVÁ: Xavian | www.xavian.cz | <http://eshop.xavian.cz>

<http://www.hifi-voice.com/testy-a-recenze/reprosoustavy-regalove/1414-xavian-bon-bonus>

pro e-magazín Hi-Fi Voice / www.hifi-voice.com / napsal Daniel Březina